

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 29. november 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 76 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mai Henriksen (KF).

22. januar 2013

J.nr. 2013-521

Spørgsmål nr. 76:

”Af lov om aktiv socialpolitik (aktivloven), jf. bekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009, § 46 fremgår: ”Revalidering er erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen, herunder personer, der er berettiget til ledighedsydelse og særlig ydelse, fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres”. I en konkret sag har en kvinde fået afslag på revalidering, fordi hun allerede havde opkvalificeret sig til sekretær. Borgeren har anført, at det i praksis ikke er sandsynligt, at en arbejdsgiver vil foretrække hende som medarbejder frem for en sekretær som ikke er handicappet. Derfor ønsker borgeren yderligere opkvalificering for at kunne bestride et erhverv. Borgeren har herefter søgt om opkvalificering til kommunikationskonsulent, men har i afslag fra beskæftigelsesankenævnet fået at vide, at nævnet stadfæster afgørelsen fra kommunen om, at hun ikke kan tildeles uddannelse. Begrundelsen er: ”at der ikke ses at være så afgørende forskelle mellem arbejde som kontorassistent og kommunikationskonsulent, at det berettiger dig til revalideringsmæssig støtte”. Afgørelsen er et spørgsmål om fortolkning, og ministeren bedes på denne baggrund redegøre for, hvor meget fortolkning der må ligge i afgørelser fra kommune og beskæftigelsesankenævn?”

Endeligt svar:

Indledningsvist vil jeg gøre opmærksom på, at jeg ikke kender den konkrete sag, udover de oplysninger der fremgår af det stillede spørgsmål.

I forhold til de gældende regler om tilbud af revalidering kan jeg oplyse, at det følger af reglerne om revalidering, at det er kommunen, der giver tilbud om revalidering.

Som reglerne er bygget op forudsætter afgivelse af tilbud om revalidering, at kommunen foretager en samlet vurdering af, om der er behov for erhvervsrettede aktiviteter for, at en person kan fastholdes eller komme ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres. En sådan konkret vurdering består af flere faktorer, såsom personens individuelle helbredsoplysninger om begrænsninger i arbejdsevnen, uddannelse og øvrige kompetencer sammenholdt med de generelle arbejdsmarkedsforhold.

Det er en betingelse for at yde revalidering, at der er en realistisk mulighed for at hjælpen vil kunne bringe personen ind i eller tilbage til en erhvervmæssig tilværelse eller bidrage til en væsentlig forbedring af personens erhvervmæssige situation. Kommunen skal kun bevilge revalidering, når erhvervsrettede aktiviteter efter lov om aktiv socialpolitik eller anden lovgivning, herunder lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke er tilstrækkelige til, at personen kan klare sig selv.

Hvorvidt en person er omfattet af bestemmelsen om revalidering afhænger således af et samlet skøn, som kommunen kan foretage inden for lovens rammer og praksis fra Ankestyrelsen.

Hvis man som borger er uenig i en afgørelse truffet af kommunen, kan afgørelsen påklages efter de almindelige klageregler, som det også fremgår af oplysningerne, at den pågældende borger har gjort.

Venlig hilsen

Mette Frederiksen